

472 Był strudzony

Również nuta: Serca razem połączone, nr 619

sl. J. Prochanov

muz. C. A. Torrest

1. Był stru-dzo-ny i zbo-la-ły het-man woj-ska Na-a-man.
2. Przy-jął cho-ry to wez-wa-nie, szedł, gdzie miesz-kał Bo-ży lud,
3. Bra-cia, sios-try! Jak-że wie-le dusz-gi-ną-cych wo-kół was:
4. Wnet-uj-rzy-cie z blas-kiem w o-ku wy-zwo-lo-nych z grzechu mar,

1. Trą-dem li-ca mu-zbie-la-ły, cia-ło je-go peł-ne ran.
2. o-mył cia-ło swe-w Jor-da-nie, wy-szedł czy-sty, stał się cud.
3. gar-dzą Bo-giem, grze-szą śmie-le, peł-ne trą-du, grze-chu, zmaz.
4. jak-ra-do-śnie, z czcią głę-bo-ką u-wiel-bia-ją Oj-ca dar.

1. Pa-ni swej dzie-we-czka pra-wi: Tam, u mych oj-czy-stych wód,
2. Tam-go od-stą-pi-ła trwo-ga, co się już rzu-ca-ła nań.
3. Spiesz-cie do nich z wie-ścią bło-gą, że swe trą-dy wszys-tnie zmyć
4. Po-krze-pie-nia w tym doz-na-cie w tru-dzie swo-im dzi-siaj już,

1. słu-ga Bo-ży, pro-rok ba-wi, z wszelkich cho-rób le-czy lud.
2. Tam ży-we-go poz-nał Bo-ga, mo-dły swe. Mu zło-żył w dań.
3. w cud-nej krwi Je-zu-sa mo-gą, a-by no-wym ży-ciem żyć.
4. po-tem was w kró-lew-skiej sza-cie przyj-mie O-blu-bie-niec dusz!